

Жырна Газета

Заснована у вересні 2005 року

Липень, 2014. випуск № 25

Йожиков Н. та Каменєв М.
встановлюють рекорд
зі зривання пар

БАТЬКИ «Х»
за 3 роки навчання
куратор ні разу не
бачила батьків
Каменєва М.

Тема номеру:

ВИПУСК 2014

Також в номері:
поздоровлення від студентів
та плани на канікули

Лист редактора

Напевно, має бути сумно, адже не всі прощаються з Коледжем до вересня. Випускникам цього року належить увійти в нове, більш серйозне і доросле життя. Попереду університет - найголовніший і вирішальний етап у вашому становленні як професіонала, тому плани на майбутнє я пропоную будувати вже зараз. Більше всього хочеться побажати вам терпіння і віри в себе, тому що це дійсно важливо, особливо у наш час.

Що стосується мене, то я теж йду в своєрідну відпустку, адже попереду канікули. Це був найскладніший, найцікавіший, найдивніший і найзахоплюючий рік у моєму житті. До речі, це останній номер Жирній Газети, над яким я працював, тому що, незважаючи на всі мої грандіозні плани на осінь з її поліпшення, я вирішив покинути пост головного редактора. Сподіваюся, ви не будете нудьгувати без мене) Чому я так вирішив? Тому що зовсім скоро я поїду в Лондон, щоб пройти інтенсивні курси в Saint Martins School, а вже з осені - упор на навчання і робота над новими проектами, про що я звичайно ж буду тримати вас в курсі. І ні, я не збираюся міняти світ. У своєму розвитку я ще дуже далекий від таких чистолюбивих поривів, а істинною владою щось змінювати, творити володіє тільки той, хто має владу над собою. Мені в цьому плані точно є над чим працювати. Думаю, що вам також є над чим подумати. Так що, любі випускники, удачі вам, наснаги та безкомпромісної віри у себе. Знайдіть себе!)

Із повагою Чаюн Дмитро

Коледж пишається вами

Дорогі випускники! Сьогоднішній день – це важлива подія, оскільки від тепер розпочинається новий етап у вашому житті. Етап, наповнений важливими рішеннями, які ви повинні будете прийняти непростими запитаннями, на які вам потрібно буде знайти відповіді, складними завданнями, які необхідно буде вирішити. Бути дорослими – це не просто, бо від них очікують зважених

вчинків, розважливих думок, усвідомленої відповідальності не лише за власне життя, а й за долі тих, хто знаходиться поряд, за долю всієї Батьківщини. Але ми переконані, що ви здолаєте всі виклики, які диктує нам час. Інакше бути не може, бо українська молодь – це юнаки та дівчата, якими пишалася б кожна країна світу. А Коледж пишається вами найбільше! Ми впевнені у майбутньому нашої держави, бо знаємо справжню цінність тих, хто його будуватиме! Бажаємо від щирого серця, щоб ваше життя було успішним та достойним, щоб вами пишалися батьки та діти. І головне, щоб ви самі пишалися собою! Наші душі та серця завжди відкриті для вас! Щасливої вам долі!!!

3 перших вуст

Дорогі мої «ексклюзивчики»! Дякую вам за незабутні три роки спілкування – веселі, запальні, вимогливі, невгамовні. Найкращими спогадами залишаться ці роки. Бажаю вам не зупинятися на досягнутому, твердо йти до своєї мети, щоб прожиті роки додавали вам солідності, а ваші душі залишалися такими ж молодими та “навіженими”.

Бажаю вам також ніколи не засмучувати рідних та близьких людей, бо без їх підтримки буває дуже важко. Здійснення мрій вам, любові, благополуччя, мира в душі та мира в нашій рідній країні.

Завжди ваша Ченіза Л.М.(ЛМ).

Ну ось. Тільки встигли до всього звикнути, а вже й пора місцем поступатися. З одного це боку радісний момент - ти, вступаєш в доросле життя, а з іншого боку, шкода, що так ми швидко вирости. Пам'ятаю як ми, 15-16 річні діти, увірвалися в життя коледжу. Нікому не відомі хлопці та дівчата від яких вже тоді багато чого очікували. Поді нам дуже сильно допомогли проекти, які проводили в коледжі: СРК і, звісно ж, презентація. Це була

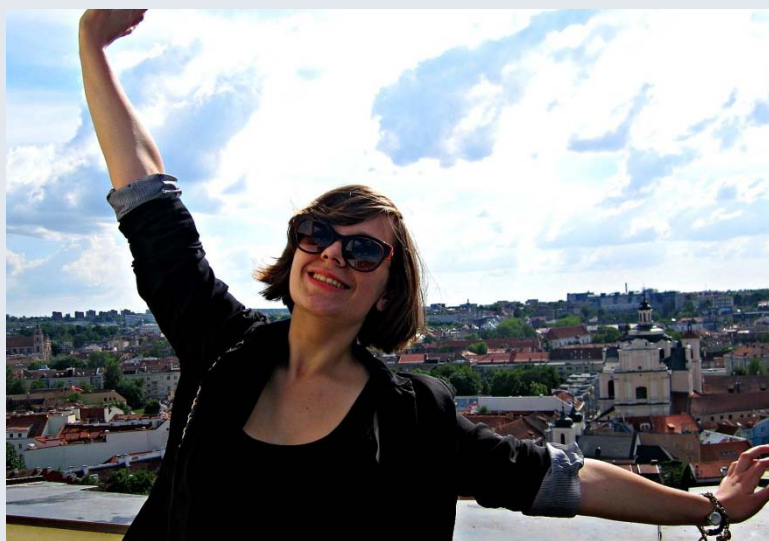
і, звісно ж, презентація. Це була наша перша можливість дізнатися більше один про одного, заявити про себе та показати на що ми здатні. Саме в той момент, почалося зародження невеликої сім'ї з 41 людини - нашої групи. Ну і звичайно, як і в кожній сім'ї, повинен бути хтось головний. Також людиною для нас стала наш куратор Лідія Михайлівна. Мабуть, єдина людина, яка повністю вірила у нас протягом цих 3 років, ніколи не давала опустити руки і завжди ставила на вірний шлях. За це величезне спасибі. Окрім спасибі також заслуговує Людмила Петрівна, людина дуже вимоглива, але в той же час розуміюча. Пам'ятаю президиум наханався, заходжу в деканат і Людмила Петрівна першою справою питала як справи з навчанням, ну брехати ж не станеш, одразу зізнавався, що студент з мене м'яко кажучи не ідеальний, а у відповідь завжди чув: "не переживай, все здаси, ми в вас віримо". Ці слова завжди давали силу рухатися далі, адже підводити Людмилу Петрівну ми не могли.

Також декілька слів про СРК. І колишній і теперішній склад студ. Ради - це наші друзі, які завжди вислухають, допоможуть, іноді навіть гримнути можуть, це сполучні нитки між студентами та викладачами, деканатом. За 3 роки які ми тут перебували вони, повірте, виконали колосальний обсяг роботи, вони стежили за тим щоб нам завжди було цікаво знаходитися в коледжі і після занять. Що ж від усієї групи, кожній людині який брав участь в нашому житті, величезне спасибі. Всі ці роки ви вірили в нас. Обіцяю що ми вас не підведемо. Сподіваюся, ви нас не забудете;)

З любов'ю Йожиков Нікіта

Плани на канікули

Три роки в якості студентки пройшли в ритмі американських гірок - вгору/вниз, але завжди на емоціях. Саме тому літо - це прекрасна можливість збалансувати свої сили, спробувати перебороти власні страхи, встановити власні рекорди, реалізувати особистий wish-list, загалом, зробити те, про що мріє кожний студент на парі - виспатися та встигнути засумувати за одногрупниками. Отже, до зустрічі у вересні. Далі - цікавіше!

Шульга Євгенія, ФК-екс

Головний редактор:

Чаюн Дмитро

Фото-редактор:

Ксенія Прилипко

*За підтримки
адміністрації Коледжу*

Стоп, знято!

